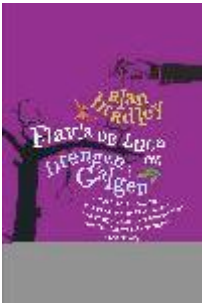

Flavia de Luce og drengen i galgen af Alan Bradley

Af [Marianne Träff](#). Publiceret 28/03/2011. Opdateret 28/03/2011.

Udgivet: 2011

Stemningsfyldt og humoristisk engelsk krimi - som fra en sommerdag fra en for længst svunden tid.

'Flavia de Luce og drengen i galgen' er den anden bog i serien om den nørdede og sære 11-årige Flavia, som har en detektiv gemt i maven.

Et omrejsende dukketeater kommer til den landsby, hvor Flavia bor sammen med sine to ondskabsfulde søstre og meget mærkelige far. Flavia bliver hurtigt venner med truppen, der består af Rupert – dukkeføreren og hans søde (og gravide) assistent Nialla.

Rupert dør under mystiske omstændigheder, og Flavia finder hurtigt ud af at det ikke er første gang at Rupert er i landsbyen og at mange mennesker har hemmelig viden om ham. Flavia kæder ret hurtigt et mystisk dødsfald for år tilbage sammen med Ruperts dødsfald. Fortrængte hemmeligheder og mærkelige sammentræf støves op, og pludselig er Flavia på dybt vand...

'Drengen i galgen' er et meget dejligt bekendtskab. Vi kan ikke komme længere væk fra skandinaviske krimier med trafficking og incestramte end her. Denne engelske krimi emmer af "Country Life", garneret med særlinge af enhver slags.

Bl.a. en husbestyrerinde, hvis kulinariske påfund giver ... lad os sige en vanskelig fordøjelse, eller et par søstre der på de mest nederdrægtige måder tyranniserer deres

lillesøster. Eller en mor der klæder sig ud som sin afdøde søn. Jo, det skorter ikke på "gale" mennesker i denne skønne krimi.

Flavia bor på en nedslidt herregård, med sin dybt forarmede (men fine?) far og to ondskabsfulde storesøstre. Moderen døde, da Flavia var et år, og det er på en eller anden måde, noget Flavia vender til bage til flere gange i romanen. Hun ligner sin mor, og, ja, hun savner sin mor uden helt at kunne sætte ord på det.

Jeg kan virkelig anbefale denne hyggelige krimi til alle os der af og til trænger til noget andet end hardcore hverdagsrealisme.